

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.661 van 19 december 2003
in de zaak A. 110.768/XIV-6735.**

In zake : XXX,
 die woont te A.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 26 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 7 juli 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat J.-P. VIDICK verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 21 november 1999 en zich vluchtelingen verklaart op 24 november 1999; dat op 11 september 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 11 september 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Genomen in het misbruik van het recht, het ontbreken van juiste waardering, en het niet respecteren van de rechten van de asielaanvrager.

Genomen in de schending van art. 51/4 van de wet van 15.12.1980, het ontbreken van overeenstemmende motivatie, de fout van beoordeling, de onregelmatigheid van de rechtspleging (ontbreken van een tolk).

Overwegende dat de verzoekende partij gesolliciteerd had om bijgestaan te worden door een tolk tijdens de introductie van zijn asielaanvraag.

Dat een bijkomende verklaring bestaat in het dossier van de verzoeker door de verzoekende partij en de Dienst Vreemdelingenzaken op 24.11.1999 ondertekend. Overwegende dat door de reden van het kiezen van een tolk door de verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken de keuze van de nederlandse taal opgelegd heeft voor de procedure. Overwegende dat tijdens het verhoor gehouden op het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen op datum van 06.07.2001 er gebruik gemaakt werd van de engelse taal zonder de bijstand van een tolk. Overwegende dat de getekende verklaring tussen de partijen op datum van 24.11.1999 staat maakt van de aanvraag van de verzoekende partij om bijgestaan te worden door een tolk. Overwegende dat de Engelse taal geen taal eigen is aan België. Dat de ambtenaar die de interessen van de Belgische staat dient en die aangesteld werd door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen om tot het verhoor over te gaan van de verzoeker niet bevoegd is in de engelse taal en aan de verzoeker geen garantie biedt van een onafhankelijke dienst. Dat daaruit voortvloeit dat het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen de uitvoering van art. 51 van de wet van 15.12.1980 geschonden heeft. Dat daarenboven de aangevochten beslissing geen rekening gehouden heeft met een deel van het administratief dossier van de verzoeker wetende de verklaring getekend op de Dienst Vreemdelingenzaken door beide partijen op 24.11.1999. Dat daaruit voortvloeit dat de aangevochten beslissing geen juiste motivatie bevat.

Overwegende dat de algemene houding van het commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen een slechte administratie van het dossier van de verzoeker aantoonde waardoor de rechten van de asielaanvrager manifest zijn geschonden.

Overwegende dat de verzoeker een lidkaart van de beweging van het SCNC heeft voorgelegd. Dat het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geenszins

beweerd dat de gezegde lidkaart geen authentieke is. Dat daaruit voortvloeit dat de bewering die de aangevochten beslissing inhoud zijnde het in vraag stellen van het toebehoren van de verzoeker aan deze beweging in totale tegenstelling is met het administratief dossier die een formeel bewijs bevat en niet door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen weerlegd, als wat de verzoeker wel degelijk toebehoort aan deze beweging in Kameroen. Dat de aangevochten beslissing dus beïnvloed is door een motivatie die niet overeenstemmend is en die met de inhoud van het administratieve dossier geen rekening houdt. Dat dit betekent dat het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen de verzoeker gedwongen heeft tegenover een duidelijk rapport van overmacht te staan om deze overtuigend te maken.

1. Door hem geen onafhankelijke tolk toe te staan.

2. Door storende vragen te stellen die geen directe relatie hadden met de ingeroepen feiten van de verzoeker als steun voor zijn asielaanvraag. Dat deze vragen gesteld werden door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen met een utilitair doel, zijnde het ontbreken van een antwoord te verwekken en (of) een vals antwoord te bekomen om de negatieve beslissing van de aanvraag van asiel van de verzoeker (ten onrechte) te rechtvaardigen (gebaseerd op feiten die niks te maken hebben met de storende vragen door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen gesteld). Dat inderdaad de namen en de functies van enkele personen en de data's van enkele evenementen geen indicaties van een authentiek verhaal zouden zijn maar wel degelijk van een goed voorbereid verhaal.

3. Door hem een unilateraal verhoor op te leggen door de agent van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen die hem ten onrechte verwijt in de aangevochten beslissing dat de verzoeker een feit nochtans aangehaald op de Dienst Vreemdelingenzaken, zijnde dat zij dankzij de staking van 1993 van de overheid toelagen bekomen zijn voor de controles van de examens, terwijl het verhoor volledig gevestigd was op vragen die dit feit niet in het oog hadden, hinderend op deze wijze de verzoeker spontaan te zijn en zo aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen toe te laten een 'zo gezegde' medewerking van de verzoeker toe te laten om een diskrediet het te werpen op zijn eerste verhaal.

Overwegende dat hetzelfde geldt voor de toetreding tot de 'Association of Human Right and non Violence' van de verzoeker daar hij een affiliatiekaart aan deze groep heeft voorgelegd en dat de authenticiteit van deze kaart niet ontkent werd door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen.

Overwegende dat het aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen toe behoort om de nodige onderzoeken te doen in Kameroen alvorens een negatieve beslissing uit te geven. Dat inderdaad de wet voldoende onderzoeksmiddelen ter beschikking gesteld heeft aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen die in dit geval niet ontwikkeld werden terwijl sommige agenten van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen onlangs in Kameroen rond gereisd hebben om er referentiepunten en communicatiepunten te vestigen, die ze niet mankeren te gebruiken in sommige gevallen.

Overwegende dat het klaar is uit wat voorafgaat dat de aangevochten beslissing hoogstens betwistbaar is.

Dat het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen haar missie niet met nauwgezetheid vervuld heeft en dat deze houding een ernstig nadeel aan de verzoeker toebrengt.

Dat ze nietig verklaard moet worden.

Dat deze middelen ernstig zijn.”;

2.2. Overwegende dat artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als doel heeft de taal van het onderzoek van de asielaanvraag te bepalen en geenszins de verplichting inhoudt om het interview te laten plaatsvinden in aanwezigheid van een tolk; dat het formulier dat de verzoekende partij ondertekende en waarbij zij om een tolk Engels verzocht, dient om de toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet mogelijk te maken; dat uit het verhoorverslag voor de commissaris-generaal niet blijkt dat de verzoekende partij enige opmerking omtrent vertaalproblemen heeft gemaakt; dat zij bovendien nalaat in concreto aan te tonen welke communicatieproblemen zich hebben voorgedaan in verband met de door de

commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden en in welke mate dit haar rechten heeft aangetast;

Overwegende dat de verzoekende partij er voorts verkeerdelijk van uitgaat dat de commissaris-generaal “geenszins beweerd” dat de overgelegde “lidkaart van de beweging van het S.C.N.C.” en de “affiliatiekaart” van de Association of Human Rights and Non Violence niet authentiek zijn; dat in de bestreden beslissing wordt overwogen “De door u voorgelegde documenten vermogen niet aan voorgaande vaststellingen iets te veranderen. De authenticiteit van uw SCNC-lidkaart met nummer 028915, uitgegeven op 12 januari 1996, en van de attestatie van de Association of Human Rights and Non Violence kan gezien bovenstaande overwegingen geredelijk worden getwijfeld”; dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing in verband met “uw betrokkenheid bij de studentendemonstraties”, het S.C.N.C. , “de ronseling van steun voor het referendum over afscheiding in 1996” en andere “onjuiste en tegenstrijdige verklaringen” niet eens aanvecht;

Overwegende dat de verzoekende partij tenslotte betoogt dat tijdens het verhoor “storende vragen” werden gesteld met als enig doel “het ontbreken van antwoorden te verwekken en (of) een vals antwoord te bekomen”; dat de verzoekende partij deze bewering niet met concrete gegevens aantoont; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

De griffier,

M. MILOJKOWIC.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

C. ADAMS.